

בש"פ 194/15 - מדינת ישראל נגד אייל ברכה, אייל מזרחי

בבית המשפט העליון

בש"פ 194/15

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. אייל ברכה
2. אייל מזרחי

בקשה שניה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ז בטבת התשע"ה (18.1.2015)

בשם המבקשת: עו"ד נ' חנאווי; עו"ד י' עצמון; עו"ד נ' ביילין
בשם המשיב 1: עו"ד מ' חזן; עו"ד א' עמירם

החלטה
(בעניינו של המשיב 1 בלבד)

1. בקשה שנייה להארכת מעצרו של המשיב 1 (להלן: המשיב) בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996. מעצרו של המשיב 2 (הנאשם 2 בכתב האישום) הוארך בהסכמה

בהחלטת מיום 14.1.2015.

רקע

2. ביום 26.1.2014 הוגש נגד המשיב (הנאשם 1 בכתב האישום) ושני נאשמים נוספים כתב אישום, המייחס להם עבירות סחר בנשק ובאמצעי לחימה לפי סעיפים 144(ב2) ו-144(ג3) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977. עניינו של המשיב נדון בחמישה אישומים בכתב האישום, בגדרם מתוארות עסקאות שהוא ביצע עם סוכן משטרתי סמוי. בין היתר, נטען, כי ביום 18.6.2013 מכר המשיב, יחד עם אדם אחר, ארבע לבנות חבלה ונפצי חבלה לסוכן המשטרתי תמורת 24,000 ש"ח. בנוסף, במהלך חודש יולי 2013 מכרו השניים לסוכן מטען חבלה מתוצרת רפא"ל ומערכת הפעלה אלחוטית תמורת 38,000 ש"ח. כמו כן, במסגרת מספר פגישות שנערכו במהלך חודש נובמבר 2013 מכר המשיב לסוכן מספר מטעני ונפצי חבלה.

3. יחד עם הגשת כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. הדיון בבקשה נדחה מספר פעמים, בשל בקשות ההגנה לדחיית מועדי הדיון ולהעברת חומרי חקירה, ובשל חילופי ייצוג של הנאשמים בתיק. ביום 3.9.2014 הודיע בא-כוחו של המשיב כי הלה מסכים למעצרו עד לתום ההליכים, מכיון שהוא עצור ממילא עד לתום ההליכים בגדר הליך אחר שמתנהל נגדו, בפרשה שעניינה בעסקאות בסמים מסוכנים. על כן הוחלט על מעצר המשיב עד לתום ההליכים (מ"ת 50186-01-14 מיום 3.9.2014, כב' השופטת ד' עטר).

4. בחלוף תשעה חודשים הוארך מעצרו של המשיב ב-90 ימים, בהסכמה, בהחלטת השופט י' עמית מיום 15.10.2014 (בש"פ 6684/14). במקביל הוארך מעצרו גם בגדר ההליך הנוסף אשר מתנהל נגדו (בש"פ 6793/14). בחלוף תשעים ימים נוספים, הונחה לפניי הבקשה דנא.

5. לגבי שני הנאשמים הנוספים בפרשה, יצוין בקצרה, כי בכתב האישום יוחס להם אישום אחד בלבד, במסגרתו נטען כי הם נטלו חלק באחת מהעסקאות הנ"ל שביצע המשיב. הנאשם 2 (הוא המשיב 2 בבקשה דנא) נעצר עד לתום ההליכים בהחלטת כב' השופטת ד' עטר מיום 3.9.2014, ובחלוף תשעה חודשים הוארך מעצרו בתשעים ימים, חרף התנגדותו, בהחלטת השופט י' עמית מיום 20.10.2014 (בש"פ 6684/14). הנאשם 3 הודה בעבירה שיוחסה לו במסגרת הסדר טיעון ונדון לחמישה חודשי מאסר.

6. אשר להליך העיקרי, כנטען בבקשה, לאחר העיכוב המפורט לעיל בשמיעת הראיות, התקיימה ביום 8.12.2014 ישיבת הוכחות ראשונה ובה נשמעו שלושה עדים מרכזיים. שני עדים נוספים נשמעו ביום 11.12.2014. נכון לעת הזו קבועים שני מועדי הוכחות נוספים לימים 3.3.2015 ו-11.3.2015 (מועד נוסף שהיה קבוע ליום 21.1.2015 בוטל לבקשת בא-כוח המשיב 2).

טענות הצדדים

7. המבקשת מדגישה את המסוכנות הרבה הנלמדת ממעשיו של המשיב. נטען, כי עברו הפלילי כבד וכולל מספר הרשעות בעבירות נשק, סמים ואלימות, וכן ריצוי של תקופות מאסר. נוכח כך סבורה המבקשת כי לא קיימת חלופת מעצר שתאיין את מסוכנותו, ולפיכך יש להורות על הארכה נוספת של תקופת מעצרו. המבקשת מוסיפה כי היא סבורה שניתן יהיה לסיים את שמיעת פרשת התביעה בתיק העיקרי בתוך שלושה או ארבעה דיונים. באת-כוח המבקשת שבה על טענות אלה בדיון שנערך לפני.

8. המשיב מתנגד לבקשה. באי-כוחו טענו בפני, כי הימשכות ההליך מונחת במידה רבה לפתחה של המבקשת, בין היתר נוכח עיכוב בהעברת חומרי החקירה אליהם. באי-כוחו של המשיב הדגישו, כי הם מעריכים שיהיה צורך בהארכת מעצר נוספת, וכי נכון לעת הזו אין צפי לסיום התיק. עוד הודגש, כי הסכמת המשיב למעצר עד לתום ההליכים, וכן להארכת המעצר הראשונה, הייתה נעוצה במידה רבה בהחלטות שניתנו לגבי בהליך המקביל אשר מתנהל כנגדו (בעניין מעצרו של המשיב בהליך המקביל הוגשה בקשה דומה לבקשה דנא, להארכה שניה, בגדר בש"פ 285/15, שבגדרה תינתן החלטה נפרדת). עם זאת, נטען, כי בעת הזו אין עוד מקום לכרוך בין שני ההליכים. נוכח כך, ובשל חלוף הזמן, סבור המשיב כי הגיעה העת לבחון את האפשרות לשחררו לחלופת מעצר.

דיון והכרעה

9. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה, ולאחר ששמעתי את טענות הצדדים בדיון, הגעתי לכלל דעה כי דין הבקשה להתקבל. באיזון שבין הפגיעה בחירות המשיב, לבין הצורך להבטיח את שלום הציבור וביטחונו, ובשים לב למכלול השיקולים הצריכים לעניין – בהם מידת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, עברו הפלילי, חומרת המעשים המיוחסים לו ומשך תקופת המעצר – מסקנתי היא שאין אנו מצויים בשלב בו ניתן לשקול לשחרר את המשיב לחלופת מעצר.

כאמור, המשיב מואשם בביצוע עסקאות בנשק ואמצעי לחימה לרבות מטעני חבלה, נפצי חבלה ומערכות הפעלה אלחוטיות בהיקף ובסכומים גדולים. נדמה כי אין צורך לפרט לגבי החומרה היתרה הגלומה במעשים אלה. עסקין בעבירות בנשק שנקל לשער את מידת הנזק שעלול להיגרם בשימוש (השוו: בש"פ 10125/08 מדינת ישראל נ' אלהיב, פס' 13 (7.12.2008)). לחומרת המעשים מצטרף גם עברו הפלילי המכביד של המשיב, בגינו הוא ריצה תקופות מאסר שונות. תקופות מאסר אלה – כך מסתמן – אינן מונעות בעד המשיב מלהמשיך בדרכו לבצע עבירות נוספות ברף החומרה הגבוה. הדברים נלמדים, כמובן, גם מהעובדה כי נגד המשיב מתנהל במקביל הליך פלילי נוסף. מסקנתי היא אפוא, כי המסוכנות הנשקפת מהמשיב לשלום הציבור היא גבוהה במידה אשר אינה מאפשרת, נכון לעת הזו, לבחון את שחרורו לחלופת מעצר.

אוסף ואומר, כי אף אם אקבל את טענת המשיב כי חל עיכוב מסוים בשמיעת ההוכחות, ואפילו אם אניח שהדבר נזקף בחלקו לחובת המבקשת, לא התרשמתי כי יש בכך כדי להטות את הכף לטובת בחינת אפשרות לשחררו לחלופת מעצר. במקרה דנן, אף אם יש טעם מסוים בטענות לגבי הימשכות ההליך, דומה כי אין בכך כדי להתגבר על השיקולים שנמנו לעיל. בצד זאת יצוין, כי מסקנתי זו אך מתחזקת נוכח דברי השופט י' עמית, אשר דחה טענה דומה אותה העלה המשיב 2 במסגרת הדיון בבקשה הראשונה להארכת מעצרו (בש"פ 6684/14 מיום 20.10.2014). באותו עניין קבע השופט עמית כי: "אין לזקוף לחובת המבקשת או בית המשפט את התארכות ההליכים, באשר חלק נכבד מהעיכוב מקורו בחילופי ייצוג [...] ובבקשות דחייה חוזרות ונשנות מצד ההגנה" (ההדגשה הוספה - צ.ז.), והדברים נכונים כמובן גם לענייננו.

10. בצד האמור אציין, כי נראה שבשלב זה לא נקבעו די מועדים לסיום שמיעת כל העדויות, ומצופה שבית המשפט המחוזי ישריין בהקדם מועדים שיספיקו לצורך כך, בכפוף לאילוצי יומנו, וברוח הוראת הנוהל שקבע נשיא בית המשפט העליון לעניין שמיעה רצופה של תיקים פלייליים.

11. נוכח האמור, אני נעתר לבקשה ומאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים, החל מיום 24.1.2015 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 50148-01-14 בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם ביניהם.

ניתנה היום, כ"ח בטבת התשע"ה (19.1.2015).

ש ו פ ט
